

ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Web: <http://www.esiea.gr> – E-mail: info@esiea.gr

Τηλ: 210-3675400, FAX: 210 3632608-3612384

Ακαδημίας 20, 106 71 Αθήνα

0001858-19
1858 - 27/9/2019
ΕΣΗΕΑ

Παρασκευή, 27 Σεπτεμβρίου 2019

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

Σε συνέχεια της συνάντησης που είχε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ με την ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας, απέστειλε χθες προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Ν. Βρούτση και τη Γενική Γραμματέα Εργασίας κυρία Άννα Στρατινάκη υπόμνημα με προτεινόμενες βελτιώσεις στις εργασιακές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Το πλήρες κείμενο του υπομνήματος έχει ως εξής:

«Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Μετά τη συνάντηση που είχε το Διοικητικό Συμβούλιο της Ενώσεως μαζί σας, καταθέτουμε και γραπτά τις προτάσεις μας.

Η ενσωμάτωση των παρατηρήσεών μας στο επίμαχο νομοσχέδιο θα βοηθήσει να απαλειφθούν τα σημεία, τα οποία δημιουργούν προβλήματα στην άσκηση των καθηκόντων μας, περιορίζουν τα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα και εμποδίζουν την υπογραφή νέων Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι οι βελτιώσεις που προτείνουμε στο εν λόγω νομοσχέδιο θα συμβάλουν αποφασιστικά στην ελεύθερη και ανεμπόδιστη πληροφόρηση των πολιτών και στη διασφάλιση των συνδικαλιστικών ελευθεριών.

Στο πεδίο των συλλογικών εργασιακών σχέσεων ζητάμε:

α. Η λεγόμενη επεκτασιμότητα των συλλογικών συμβάσεων, δηλαδή η κήρυξη τους ως γενικώς υποχρεωτικές για όλους τους εργοδότες δυσχεραίνεται. Με το ισχύον καθεστώς (άρθρ. 11, παρ. 2 Ν. 1876/1990) για να κηρυχθεί γενικώς υποχρεωτική μια συλλογική σύμβαση αρκεί αυτή, άνευ άλλου τινός, να δεσμεύει ήδη εργοδότες που απασχολούν το 51% των εργαζομένων του κλάδου ή του επαγγέλματος. Με την προτεινόμενη ρύθμιση του πολυνομοσχεδίου απαιτείται επιπλέον τεκμηρίωση των επιπτώσεων της επέκτασης στην ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση. Η τεκμηρίωση θα προκύπτει και με πόρισμα διαβούλευσης των δεσμευόμενων μερών (εργοδοτικής οργάνωσης και συνδικαλιστικής οργάνωσης εργαζομένων). Το πόρισμα θα αναφέρεται στην αναγκαιότητα της επέκτασης και τις επιπτώσεις της στην ανταγωνιστικότητα, τη λειτουργία του ανταγωνισμού και την απασχόληση. Με άλλα λόγια οι εργοδότες δεν θα έχουν λόγο μόνο κατά το στάδιο της διαπραγμάτευσης και της υπογραφής της συλλογικής σύμβασης (ως δεσμευόμενο μέρος) αλλά και στο στάδιο της επέκτασής της ως γενικώς υποχρεωτικής για όλους. Αν λοιπόν η εργοδοτική και η πλευρά των εργαζομένων δεν συμφωνήσουν ως προς την αναγκαιότητα κήρυξης της συλλογικής σύμβασης ως γενικώς υποχρεωτικής για όλους δυσχεραίνεται σημαντικά η προοπτική επέκτασης της. **Η θέση μας εν προκειμένω είναι η δέσμευση εργοδοτών που απασχολούν το 51% να αρκεί για την επεκτασιμότητα της συλλογικής σύμβασης.** Άλλωστε είναι προς το συμφέρον και των εργοδοτικών ενώσεων στο χώρο των ΜΜΕ να ισχύουν κοινοί κανόνες για όλους κάτι το οποίο ενισχύει τον υγιή ανταγωνισμό. Αποτελεί, μάλιστα, αυτό πάγια θέση και των εργοδοτικών ενώσεων διατυπωμένη και επισήμως.

Κατά συνέπεια προτείνουμε η διάταξη του άρθρου 11, παρ. 2, Ν. 1876/1990 να παραμείνει ως έχει και συγκεκριμένα :

«Με απόφασή του, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας, ο Υπουργός Εργασίας μπορεί να επεκτείνει και να κηρύξει γενικώς υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους του κλάδου ή επαγγέλματος συλλογική σύμβαση εργασίας, η οποία δεσμεύει ήδη εργοδότες που απασχολούν το 51% των εργαζομένων του κλάδου ή επαγγέλματος.».

β. Στο σχέδιο νόμου προβλέπεται ότι από τις συλλογικές συμβάσεις θα μπορούν να εξαιρεθούν οι επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα και οι αφερέγγυες επιχειρήσεις (όσες δηλαδή βρίσκονται σε πτώχευση, προπτωχευτική διαδικασία συνδιαλλαγής, ειδική διαχείριση κλπ.). Ζητάμε η σχετική ρύθμιση να τροποποιηθεί ώστε να αποσαφηνίζεται πλήρως ότι δυνατότητα εξαίρεσης θα υπάρχει **αποκλειστικά** για επιχειρήσεις που βρίσκονται σε πτώχευση, προπτωχευτική διαδικασία συνδιαλλαγής και ειδική διαχείριση χωρίς δυνατότητα εξαίρεσης για τις επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν, γενικώς και αορίστως, οικονομικά προβλήματα. Κατά συνέπεια το προτεινόμενο άρθρο 11, παρ. 2.3. του Ν. 1876/1990 θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής :

«Επιχειρήσεις που βρίσκονται σε καθεστώς προπτωχευτικής ή παραπτωχευτικής ή πτωχευτικής διαδικασίας ή συνδιαλλαγής ή εξωδικαστικού συμβιβασμού ή οικονομικής εξυγίανσης, ανεξαρτήτως εάν στην επεκτεινόμενη συλλογική ρύθμιση προβλέπονται εξαιρέσεις από την εφαρμογή όρων για εργαζόμενους σε επιχειρήσεις, σύμφωνα με την παράγραφο 8, του άρθρου 3, του Ν.1876/1990, μπορούν να εξαιρούνται από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 παρούσης διάταξης, μετά από αιτιολογημένη γνώμη του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας, ως προς όρους ή ως προς το σύνολο της συλλογικής σύμβασης εργασίας ή διαιτητικής απόφασης, που κηρύσσεται υποχρεωτική.»

γ. Η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής των συνδικάτων και κατ' επέκταση της Ένωσής μας στην διαιτησία του ΟΜΕΔ δυσχεραίνεται σημαντικά. Προϋπόθεση πλέον είναι η επίλυση της συλλογικής διαφοράς, δηλαδή η αποτυχία των διαπραγματεύσεων, να επιβάλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεόμενο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας. Ενώ λοιπόν η τηλεόραση και το ραδιόφωνο καλύπτονται από τις προϋποθέσεις που θέτει το νομοσχέδιο για την προσφυγή στην υποχρεωτική διαιτησία, αυτό δεν ισχύει για τις ενημερωτικές ιστοσελίδες και δεν προκύπτει ρητά για τον έντυπο Τύπο κάτι το οποίο δυνητικά μπορεί να δημιουργήσει δημοσιογράφους δύο ταχυτήτων.

Αν λοιπόν οι εργοδοτικές ενώσεις των εφημερίδων και του διαδικτύου τα προσεχή έτη αρνούνται να υπογράψουν συλλογική σύμβαση, η ΕΣΗΕΑ για να προσφύγει μονομερώς στην διαιτησία θα πρέπει να επικαλεστεί λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδεμένο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας. Θα πρέπει λοιπόν, ειδικά για τον έντυπο και διαδικτυακό τύπο, να διευκολυνθεί νομοθετικά η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στην διαιτησία της Ένωσης μας αν ήθελε μελλοντικά κάνει χρήση της σχετικής δυνατότητας. Κατά την συνάντησή μας δε μας διαβεβαιώσατε ότι οι εφημερίδες νομολογιακά θεωρούνται επιχειρήσεις η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 1264/1982. Θα επιθυμούσαμε να μας παράσχετε την σχετική τεκμηρίωση περί αυτού. Σε κάθε περίπτωση πάντως επιθυμούμε η προτεινόμενη παρ. 2, εδ. α, του Ν. 1876/1990 να διατυπωθεί ως εξής :

«2. Είναι δυνατή η προσφυγή στη διαιτησία μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος, ως έσχατο και επικουρικό μέσο επίλυσης συλλογικών διαφορών εργασίας, μόνον στις εξής περιπτώσεις:

α) εάν η συλλογική διαφορά αφορά επιχειρήσεις δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 1264/1982 όπως συμπληρώθηκε με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3, του Ν. 1915/1990. Στις εν λόγω επιχειρήσεις περιλαμβάνονται και οι επιχειρήσεις εντύπου Τύπου και διαδικτυακής Ενημέρωσης.»

Με τιμή

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η Πρόεδρος
Μαρία Θ. Αντωνιάδου

Ο Γενικός Γραμματέας
Σταύρος Καπάκος

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Με την παράκληση να αναρτηθεί, δημοσιευθεί και μεταδοθεί.